

bank- og sparekasseloven på konsolideret grundlag.

For at forhindre en udhuling af de særlige soliditetsmæssige bestemmelser i bank- og sparekasseloven foreslås det i stk. 2, at lovens §§ 21 (egenkapital), 23 (enkeltagementernes størrelse), 24 (aktiebesiddelse), 25 (ejendomsbesiddelse), 27 (kontrol med koncernforbindelser i vid forstand) samt 28 (kassebeholdningens størrelse) skal finde anvendelse på koncernen, som helhed. Gennem anvendelse af disse bestemmelser stilles moderselskabet som om det selv udøver den aktivitet, der foregår i datterselskaberne. Det er pålagt moderselskabets bestyrelse og direktion at påse overholdelsen af disse bestemmelser.

I stk. 3, foreslås det, at bank- og sparekasselovens kapitel 7 om regnskab og revision samt § 50 om tilsynets rettigheder og pligter udstrækkes, til at gælde for såvel koncernen som de enkelte koncernselskaber, d.v.s. både moder- og datterselskaber. Tilsynet med banker og sparekasser må for at kunne gennemføre en effektiv kontrol have adgang til alle oplysninger i de selskaber, som indgår i en koncern. Der skal således kunne indhentes oplysninger i de selskaber, som ikke tidligere har været omfattet af bank- og sparekasseloven.

I takt med at reglerne om regnskabsaflæggelse for banker og sparekasser bringes i anvendelse på de enkelte koncernselskaber, er det nødvendigt at fastslå, at for disse selskaber finder lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. herefter ikke anvendelse.

For at imødegå omgåelse af koncernbegrebet og for også at kunne omfatte tilfælde, hvor der ikke består et koncernforhold i ovennævnte betydning, men dog en vis nærmere forbindelse, er det fundet nødvendigt i stk. 4 at give tilsynet med banker og sparekasser beføjelse til at bestemme, at konsolideringsreglerne skal finde anvendelse.

Der kan forekomme tilfælde, hvor forholdet mellem en eller flere banker eller sparekasser og et aktie- eller anpartsselskab uden at være omfattet af stk. 1 dog er af en sådan art, at det må anses for påkrævet, at bestemmelserne i § 48 a bringes i anvendelse.

Eksempelvis kan nævnes sådanne tilfælde, hvor flere banker eller sparekasser lovligt ejer en så stor del af aktierne eller anparterne i et selskab, at de i forening repræsenterer et flertal af stemmerne.

Ud fra en grundregel om at der gør gælde samme vilkår for, hvad banker og sparekasser kan gøre i forening, som for den enkelte bank eller sparekasse og for samtidig at imødegå omgævelser af koncernbegrebet er det hensigten i medfør af

stk. 4 at bringe sådanne foretagender, der falder ind under typisk bank- og sparekassevirksomhed, f. eks. de helt eller delvis ejede finansieringsselskaber, ind under § 48 a.

Der henvises i den forbindelse til sammenfatningen af arbejdsgruppens rapport i bilag 2, hvoraf fremgår, at den overvejende del af aktiviteten i finansieringsselskaberne nu sker i sådanne fælles-ejede foretagender.

Den omstændighed at stk. 4 giver tilsynet mulighed for at inddrage selskaber, hvori en enkelt bank eller sparekasse ikke har et flertal af stemmerne sammenholdt med den adgang, tilsynet har i medfør af stk. 6 til at undtage fra bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5 medfører, at tilsynet vil kunne bestemme, at kun enkelte af bestemmelserne skal bringes i anvendelse på det pågældende selskab.

Blandt andet af hensyn til grænsedragningen i relation til lov om visse kreditinstitutter er der dog en formodning for, at der for så vidt angår bankers og sparekassers finansieringsselskaber normalt ikke vil blive dispenseret fra stk. 3 og 5.

Reglerne i stk. 4 omfatter principielt også såvel indenlandske som udenlandske konsortialbanker. Det må dog antages, at tilsynet med banker og sparekasser først vil bringe § 48 a i anvendelse på konsortialbanker, når det i § 48 a indeholdte konsolideringsprincip er gennemført på internationalt grundlag.

Endelig kan nævnes det tilfælde, at en bank eller en sparekasse uden at have flertallet af stemmerne i et andet selskab er den dominerende aktionær eller anpartshaver, enten fordi den øvrige ejerkreds er meget spredt, eller fordi den øvrige ejerkreds består af personer eller selskaber med nær tilknytning til banken eller sparekassen.

Bestemmelsen i stk. 4 giver i sådanne tilfælde tilsynet med banker og sparekasser mulighed for efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde at bestemme, at § 48 a helt eller delvis skal bringes i anvendelse på sådanne forhold.

I lyset af den kendsgerning, at datterselskabers aktivitet i de seneste år i stigende udstrækning er blevet finansieret ved modtagelse af indlån, herunder ved henvisning fra vedkommende bank eller sparekasse, foreslås der i stk. 5 indført et forbud mod, at datterselskaber af banker og sparekasser fra offentligheden modtager indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales. I modsætning til, hvad der er tilfældet på udlånssiden, gør der sig ikke relevante specialiseringshensyn gældende på indlånssiden. Ved en sådan tilføjelse fjernes et væsentligt incitament til oprettelsen af dattersel-